

Spis treści

Przedmowa i podziękowania	7
I. Rządzenie Europą	11
Denaturalizacja Europy	14
Urządzanie i integracja europejska	19
Struktura książki	37
II. Jako wysoka władza? Dojrzały modernizm i europejskie rządzenie	41
Modernizm integracji europejskiej	41
Czym jest dojrzały modernizm?	46
Dojrzały modernizm, węgiel i stal	49
Wnioski	65
III. Wspólny rynek. Rządzenie Europą przez wolność? ..	70
Wprowadzenie	70
Liberalizm, wolność i wspólny rynek	72
Porządek rynkowy? Ordoliberalne zarządzanie Europą	80
Kwestia bezpieczeństwa	87
W stronę genealogii wspólnego rynku	93
Wnioski	100
IV. O deficycie demokracji	103
Wprowadzenie	103
Problematyzacja europejskiego rządzenia	106

Technologie władzy	110
Dyskursy o demokratycznej Europie	127
Wnioski: ograniczenia władzy	136

V. (Nie)bezpieczna wspólnota. Rządzenie

Schengenlandem	141
----------------------	-----

Wprowadzenie	141
Schengenland jako „sekurytyzacja”	147
Schengenland jako urządzenie	158
Wnioski	172

VI. Ustalanie kryteriów Europy. Późny liberalizm

i otwarta metoda koordynacji	175
------------------------------------	-----

Elementy otwartej metody koordynacji	176
Teoria OMC	178
Produkowanie sprawczości i rezultatów działań przez OMC	183
Władza i widzialność w OMC	192
Wnioski	202

Zakończenie. Urządzanie Europy	204
--------------------------------------	-----

Bibliografia	219
--------------------	-----

Indeks nazwisk	238
----------------------	-----

RZĄDZENIE EUROPA

rodzi coraz więcej pytań. Integracja europejska wpłynęła na postrzeganie Europy jako ponadnarodowej przestrzeni, mającej swoje potrzeby i odpowiednie władze, dysponujące narzędziami do ich zaspokojenia. Takie podejście wymaga odpowiedzi na pytania, co definiuje Europę, jak jest zarządzana, wyjaśnienia istoty i charakteru czynników oraz procesów kształtujących jej rozwój.

Autorzy przełamują dotychczasowe paradygmaty europeistyki, które skupiały się przede wszystkim na teorii integracji, analizie instytucji i polityk unijnych. Rozpatrują elementy integracji europejskiej, wykorzystując koncepcję urządzania, zaproponowaną przez Michela Foucaulta. Przyjmują, że historia Unii Europejskiej może być przedstawiona jako proces urządzania Europy w poszczególnych przestrzeniach procesów społecznych, ekonomicznych i politycznych. Pokazują, jak wybrane rządzenia Europą tworzą jej różne tożsamości.

„Jak to się zatem dzieje, że Europa ma jakieś potrzeby? Na jakiej podstawie stała się ona czymś, o czym można powiedzieć, że doświadcza ekonomicznego «wzrostu» albo cierpi z powodu deficytu «wewnętrznego bezpieczeństwa» czy «demokracji»? Jak Europa stała się czymś, co posiada własną «gospodarkę»? Jak doszło do tego, że pewne postacie, jak

choćby Romano Prodi, i instytucje, które reprezentują, zaczęły wydawać autorytatywnie opinie na temat tych potrzeb? Za sprawą jakiego rodzaju polityki i z pomocą jakich środków stało się możliwe zrealizowanie propozycji zaspokojenia tych potrzeb?”.